

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **A. O.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...) roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powódka A. O. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) roku zaliczającego ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia (...), wnosząc – jak należy wnioskować z treści odwołania - o zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że stan zdrowia powódki nie daje podstaw do zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka ma 57 lat, choruje na nadciśnienie tętnicze. Rozpoznano u niej otyłość pokarmową, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, skoliozę rotacyjną lewostronną kręgosłupa w odcinku lędźwiowym oraz zespół bólowy kręgosłupa.

Stan zdrowia powódki w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych i neurologicznych uzasadnia zaliczenie powódki do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności z symbolu (...) na okres do (...) roku. Powódka nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Nie zachodzi potrzeba przebadania powódki przez innych, poza wyznaczonymi przez Sąd, biegłych z zakresu medycyny.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny – specjalność interna i kardiologia z dnia (...). k. 12-13;

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia (...). k. 21-22;
- dokumentacja lekarska dołączona do sprawy.

Orzeczeniem z dnia 13 lipca 2015 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. zaliczył powódkę do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia (...) roku.

W dniu (...) roku, na skutek odwołania powódki, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu)

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

- a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);
- b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);
- c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanych w sprawie biegłych, powódka nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, a stan jej zdrowia w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych i neurologicznych uzasadnia zaliczenie powódki do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności na okres do (...) roku.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do opinii biegłych. Przyjąć zatem należało, że zgadzają się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił.